

BIBΛΙΟΚΡΙΤΙΚΗ

«Να βρω ξανά του νήματος την άκρη...»

Είναι, ίσως, η πρώτη φορά που βλέπουμε το σκίτσο του Θανάση Παπακωνσταντίνου σε... εξώφυλλο. Πρόκειται για το πρώτο βιβλίο το οποίο καταπιάνεται με τον ποιητικό του κόσμο, ως ένα «σχεδιάσμα ποιητικής βιογραφίας του». Ένα βιβλίο που μέσα στο θέρος ξεσπώθηκε ως άλλος αέρας Πεχλιβάνης από τη Σαθλοβίκη, πέρασε από το Μεταξοχώρι και εμπλουτισμένος έρχεται να μας δροσίσει τα μέτωπα, αλλά και να παλέψει μαζί μας, να μας ταρακουνήσει, να νικηθούμε και να νικήσουμε... Η διεισδυτική γραφίδα του Λέοντα Ναρ καταφέρνει να αποτυπώσει στο χαρτί την ψηλάφηση του πεπερασμένου άπειρου του ποιητικού κόσμου του Θανάση Παπακωνσταντίνου. Οδηγώ σε αυτή του την απόπειρα έχει ο Λέων Ναρ τον ίδιο τον Θανάση. Μπροστά ο Θανάσης «με τη δική του περπατησιά» ιχνηλάτης ο Λέων (μόνο ένας Λέων θα ήταν δυνατόν να τον ακολουθήσει) μάς ταξιδεύουν στο εδώ και στο αλλού, στο τότε και στο τώρα, στο σύμπαν και στον άνθρωπο, στο φως και στο σκοτάδι, στην αλήθεια και στο ψέμα, στο όνειρο και στην πραγματικότητα, στη ζωή, στον έρωτα και στον θάνατο. Και όλα αυτά με χαρά και με λύπη, με έκσταση και περίσκεψη, με σαρκασμό και χιούμορ, με τρέλα και λογική, με αγάπη και ελευθερία.

Μέσα από τις σελίδες αυτού του μικρού μεγάλου βιβλίου αποκαλύπτεται (όσο γίνεται) το ποιητικό μυστήριο του Θανάση Παπακωνσταντίνου. Σημειώνεται πολλές φορές από τον συγγραφέα η «υβριδικότητα» του συνολικού έργου του Θανάση Παπακωνσταντίνου, ποιητικού και μουσικού. «Χάος και αρμονία» συνθέτουν το έργο του Θανάση. Είναι τα ίδια «υλικά» από τα οποία συντίθεται το σύμπαν, αλλά και ο άνθρωπος. Στην ποίση του, ο Βαγιέχο «συναντιέται» και «συνομιλίει» με τη γιαγιά του από το Λουτρό Ελασσόνας και

ο Θέγας με τη Μελούνα και την Κρανιά Ελασσόνας. Όλα συνυπάρχουν και συνομιλούν: άνθρωποι, ζώα, φυτά, βουνά, ποτάμια, γεφύρια και άγγελιοι. Όπως ακριβώς συμβαίνει στους μύθους, την αρχέγονη ιστορία, που φτάνει μέχρι εμάς από τη δημοτική ποίηση, μία από τις πηγές που ξεδιψά ο Θανάσης. Στην Ποίηση του Θανάση εκβάλλουν η σύγχρονη και η δημοτική ποίηση σε μία προσωπική, όμως, ώσμωση. Με σίχο «ψαγμένο», αλλά και «άψαχτο». Δωρικό, αλλά και... παιχιδιάρικο. Για να οδηγήσει κατόπιν στη μουσική και οργανική ώσμωση του παραδοσιακού, με το ρεμπέτικο και το rock. Του κλαρίνου, με την μπουζουκομάνα και την ηλεκτρική κιθάρα με τα ντραμς. Ανατολή και Δύση. Καθένα με τον τρόπο του, καθένα με την ανάσα του και την περπατησιά του. Ακόμη και το Χάος, ακόμη και ο θάνατος με την αφαίρεσή τους έχουν να προσφέρουν. Φαίνεται να είναι αλήθεια πως ο άνθρωπος άρχισε να δημιουργεί Τέχνη όταν συνειδητοποίησε τον θάνατό του και άρχισε να αποκόπεται από τη φύση (του). Μόνο η Τέχνη στάθηκε δυνατό να θεραπεύσει την πληγή της οδύνης της γνώσης αυτής. Μέσα από αυτό το βιβλίο αποκαλύπτεται τελικά ο Θανάσης, για μια ακόμη φορά, ως ποιητής της σημαντικότητας. Παίρνει το τίποτα και το κάνει να είναι, ως ο Θανάσης της αθανασίας. Το έργο του δίνει κατεξοχήν

φωνή σε αυτούς που σκεπάζει η σκόνη του κόσμου τούτου. Αφού όλοι από την ίδια αστρική σκόνη είμαστε... Νομίζω ότι όποιος δοκίμασε να εντάξει κάπου την ποίηση και τη μουσική του Θανάση, σίγουρα σκόνταψε. Θα τον χαρακτήριζα, όπως και ο συγγραφέας του βιβλίου, ανένταχο ποιητικά, μουσικά, αλλά και κοινωνικά και πολιτικά. Ο Θανάσης Παπακωνσταντίνου είναι και δεν είναι. Συνεχώς δραπετεύει... ως αερικό και ανθίζει σαν τη γη εκεί που θέλει. Το έξοχο βιβλίο του Λέοντα Ναρ με τον τίτλο «Να βρω ξανά του νήματος την άκρη...» κυκλοφορήθηκε από τις Εκδόσεις Πατάκη τον προηγούμενο μήνα και ήδη έχει πολυδιαβαστεί.

Τέλος, θα ήταν ασφαλώς παράλειψη να μην αναφερθώ στον εμπνευσμένο πρόλογο του βιβλίου τον οποίο υπογράφει ο Άκης Σακισσόγλου, και να σταθώ ιδιαίτερα, ως δάσκαλος, στην εύστοχη προτροπή του και προτροπή πολλών, όπως υπογραμμίζει, να διδάσκεται το έργο του Θανάση Παπακωνσταντίνου στα σχολεία μας. Είναι πράγματι θέμα θέασης του έρωτα και του θανάτου, για να ξεφύγει κάποτε η εκπαίδευσή μας από τη μέγερη της εξειδίκευσης και του εξετασιοκεντρικού συστήματος. Το έργο του Θανάση Παπακωνσταντίνου και άλλων πολλών, σύγχρονων και παλαιών, Ελλήνων και ξένων είναι ανάγκη να ενταχθεί άμεσα στην Παιδεία μας. Αν και ήδη εδώ και χρόνια υπάρχουν από δασκάλους τέτοιες προσπάθειες.

Χρήστος Γκουβέλιος
Θεολόγος - Μουσικός